

Do what you love, love what you do

Dubai. International Property Show 2015.

(Dinsdag, 24 maart 2015. Dubai.)

Iedereen online. Bij het zwemmen vanmorgen op het dak van het hotel besluit ik de cafetaria bij Dubai University te bezoeken. Wie weet welke studenten ooit na hun Bachelor nog zullen kiezen voor een studie in Amsterdam, Groningen of Utrecht? En ze hebben natuurlijk zonder uitzondering gefortuneerde mama's en papa's die aan een pied a terre in Europa toe zijn. Mijn witte hemd met de afbeelding van geit Ada en de boodschap 'Find your own oasis near Amsterdam' wordt door een Aziatisch ogende vrouw herkend als die van haar chef die kok is. Ja het is een kokshemd. Ze heeft familie in Friesland en haalt Nederland en Duitsland door elkaar. Het is m'n eerste werkdag hier en mijn allereerste visitekaartje in het Arabisch is voor haar. Ze meent dat ik dierenarts ben. Wit hemd, gestileerde geit... Het doet me denken aan mijn beroepskeuze wens als jonge student. Ik draai haar mijn brede bedrukte rug toe en dan valt het kwartje: *Find your own oasis near Amsterdam*. Makelaar.

Offline schrijvend met mijn rug op zichtlocatie A, in de loop van de marmeren schaduwrijke lobby van het prestigieuze Marriott, liggen mijn visitekaartjes op tafel bij de laptop, m'n inmiddels antieke Nokia telefoon en een kop koffie, op de rand van mijn Engelse hoed. Ik heb gisteren de zestig gehaald. Ongeveer een half leven geleden zat ik in Spakenburg bij restaurant de Mandenmaker met een draagbare computer en een autotelefoon van 6 kilogram. Tien kilo kantoor in totaal. Zo begon ik toen zonder kantoor als zelfstandig makelaar in onroerende goederen en hypotheekadviseur. Onroerende zaken noemt men dat tegenwoordig. Real estate agent nu, gespecialiseerd in kastelen en landgoederen. Ook doe ik een studentenhuus in Groningen en in mijn portfolio bevindt zich als development het landgoed Nekkeveld in de polder bij Nijkerk waarvan ik als Sir Douwe Veldhuizen - Van de Geest de founding father ben. Genoeg makelaarstaal. Iedereen is tegenwoordig fotograaf en ook is iedereen zijn of haar eigen makelaar. Online on the internet.

Ziezo. Nog een hoofdstuk gelezen in het boek over Almere van Renate Dorrestein. De koffie op. Op naar het World Trade Centre hier in Dubai, waar volgende week de International Property Fair wordt gehouden. Almere past meer dan tien keer in de demografische kaart van Dubai; wel anders.

(Donderdag, 26 maart 2015.)

Val ik daar met m'n neus in *BrideDubai*. Te het World Trade Centre in een beursshal zo groot als een landgoed. Alles op z'n Paasbest en de dames helemaal in trance. Duizend vrouwen, duizend bruidsjaoponnen. Duizend vrouwen, duizend ringen. Duizend duizelingen maal zeven overmeesteressen me. En dat maal zeventig. Hardleers weiger ik toe te geven aan de wijsheid dat een vrouw duizend mannen te erg is. Women rule the world. Zaad noch een visitekaartje raak ik hier aan ze kwijt.

تجد بيتك قريب من امستردام

**DOUWE
VELDHUIZEN**

0031 33 298 88 88
0031 6 53 47 02 77

uwactie@gmail.com
www.actievemakelaar.nl
www.nekkeveldecoplus.nl

Nekkeveld 3 | 3861 ME Nijkerk | The Netherlands | Europe

Met Galeb tref ik het wel. Arabier, bezocht onlangs nog Den Haag, kent Wageningen. In de lounge van Novotel vertelt hij over Schengen, Petrochemie en Green houses, kassen. Ook hij is op z'n Paasbest: smetteloos witte jurk en een rood gebiesde hoofddoek. Spreekt vloeiend Engels. Zakenman. Aan de bar filosoferen we over de mannelijke aanfok op geitenmelkerijen in Nederland. Van iedere tweeduizend lammeren worden er als bijproduct pakweg duizend rammen geboren met een negatieve handelswaarde van euro 10 per stuk. We gaan er tienduizend naar Saoedi Arabië brengen, waar ze zeer worden gewaardeerd om hun vleesproductie. Zelfs de testikels zijn waardevol. We gaan er euro 100 per bok aan overhouden: een miljoen.

(Vrijdag, 27 maart 2015.)

Ontbijt. Een upperclass headhunted zestiger (from Brittain) stoort met zijn gebel naar huis wel zo wreed dat ik ervan zeg dat het hier geen office is. De leeftijd scheidt wel een band. Hij is into aviation en nogal bezig met het vliegtuigongeluk in de Franse Alpen en ook maakt hij zich zorgen over de toestand in Yemen. Ondanks zijn weke handdruk hervindt mijn waardering voor Britse beschaving zich als hij mijn ontbijt blijkt te hebben betaald. Dat zou een Hollander niet gauw doen. Bij het zwembad nog een Europese buurman. Bob is hoefsmid en doet dit weekend het Championship Horsing en zijn vriendin. Ik vertel hem gecharmeerd

te zijn van horse driving, like prins Philip. Begrip, understanding. Hij vertrouwt me toe dat er twee soorten hoefsmiden zijn: those with back-problems en the ones that gonna get aan aching back. Da's bij ons ook zo.

Gezwommen en wel stiefel ik in jurk langs een deel van de (annual) ruim twee miljoen bezoekers aan de handelspodia hier en spits mijn oren. Ik richt mijn hoofd een schuin beetje omhoog tot de hemel van waar mijn moeder zingend spreekt. Mengsje van de Geest, ze maant me rechtop te lopen en lef te tonen. Grootvader Aalbert Veldhuizen trompettert eraan toe: acht is meer dan duizend, jongen (!); en bij het luisteren en spreken: gebruik ook je ogen. Gesluierde vrouwen gebruiken ze als geen ander. De grootste taboes zijn: wegstijgen en de zonnebril.

In The World of Science, ook een beurs hier, oefen ik mijn zelfvertrouwen. In goed Hollands hoor ik een laboratoriumgeleerde zeggen dat mijn klompen goed zijn geverfd. Een passerende dame maakt zich mooi en glimlacht. Op deze beurs vind ik trouwens zomaar de oplossing voor vogelgriep en ook Q-koorts kan de geschiedenisboeken in.

Happy hour, vrijdagavond. Genoeg van science, het regent zelfs een beetje en in mijn polder zou het nu gaan onweren. Kom we gaan naar binnen, de slotavond van BrideDubai. Dat zeg ik: *'Paarden, vrouwen en mooi vastgoed, de volgorde maakt niet uit'*. In Katwijk en Bunschoten trouwen vandaag mijn liefste nicht Bertina en haar Martijn, so let's go.

Op klompen in de catwalk naar de prominente plek vooraan. Voor de veertienhonderd ogen van zeventienhonderd vrouwen en gevolgd door zeven televisiecamera's ben ik hier de schrijvende pers. Het is wel anders dan de hengstenkeuring in 's Hertogenbosch die op de dressuuravond alleen nog wordt bezocht door een menigte vrouwen en enkele verwarde mannen. Het begint met veel zwart met de lekkerste lijven erin. Zeer hoge hakken, mooie goed verzorgde koppies en kapsels. Mannequins met catwalk-, spotlight- en camera-ervaring. Glossy en zo mooi dat ik van ieder individu de vader had willen worden. 'Zijn' lijkt me net effe te gek. Na een minuut of twintig is het alweer voorbij en in afwachting van de volgende ronde breng ik mijn testosteronspiegel weer in balans met De creatiespiraal van Marinus Knoope en het boek Dit kan niet waar zijn van Joris Luyendijk. De tweede ronde meer kleur en ook de mooiste witte vitrage- en gordijnstoffen komen voorbij, met en zonder gesleep of gesluier. Het gaat natuurlijk opnieuw om wat erin zit. De jury bepaalt dat. Ik. Ook de mooiste groene japon komt voorbij en wordt ingehaald door een nog mooiere, ook groen. Wat een non-verbaal droomtechnisch mooie meiden zo met zekere tred en de baarmoeders en borsten voorwaarts, de ogen ook! De mooiste jurken vind je hier en juwelen, huwelijksreizen (ook ik kan een reis naar Wenen winnen), alles voor geluk, de grote dag en levensvervulling tot op het bot. Wenen of Timboektoe met de lieve Katrien? Galapagos lijkt me wel.

Find your own oasis

(Zaterdag, 28 maart 2015.)

قريب من امستردام تجد بيتك

near Amsterdam

www.actievemakelaar.nl
uwactie@gmail.com

☎ 0031 65 34 70 277

Het Ascot van de Arabische Emiraten. Meydan, de renbaan. Wereldkampioenschap met renpaarden. Tien miljoen dollar is hier te verdienen. Alle dames en heren in gala. Veel hebben er ook de kledjesmarkt in Soestdijk bezocht toen Koningin Beatrix afstand deed van haar hoofdtooien. Een smeltkroes van culturen. Zoveel assepoesters en prinsessen heb van van m'n leven nog nooit in het echt gezien. Zo leuk! Heel veel leuker dan de verwende Little pony dressuurtrutten op de hengstenkeuring in Den Bosch. Kijken en bekeken worden. Wat de dames hier presteren op hoge hakken doe ik op klompen en ontvang er complimenten voor en ga op de foto. Het 'Amsterdam' op mijn rug herinnert aan de keren dat ze daar wat hebben gerookt. En

een leraar vertelt me over paniek na het gebruiken van mushrooms. Hij wil wel begrijpen dat die alleen voor toeristen zijn bedoeld. Call me whenever you get rich and I will buy you a castle near Amsterdam. De happy few zijn hier massaal aanwezig. Ik waan me Jort Kelder. Paradeer wat rond en richt op zichtlocatie een tafel in met de attributen voor mijn presentatie *Find your own oasis near Amsterdam* vanaf maandag: Engelse hoed uit Groningen, bedrukt hemd en dito jurk (Athene), Nokia telefoon, laptop, hoes met Europese print (uit EU-Brussel), portfolio leaflets en visitekaartjes. De zakenman waarmee ik een praatje maak en die mijn visitekaartje in ontvangst neemt vraagt of ik een stand heb op de International Property Show. No, is het eerlijke antwoord. My whole presentation fits in this suitcase (:HEMA- Amsterdam). *Excellent (!)*, zegt hij. Spontaan oefen ik het jongleren en houd ze alle drie in de lucht. De leraar gefokte Prince Bishop wint de race. Een outsider.

(Zondag, 29 maart 2015.)

Ik neem me voor de poppenkast van de makelaar vandaag thuis te laten in appartement 614, blok A bij het World Trade Centre. In sporthal Corlaer van Nijkerk is er de kerkdienst van Jong en vrij, waar ouderlingen zijn benoemd die Jong en wijs heten. Te 't Woudt bij Delft in het pittoreske kerkje daar doen mijn (klein) kinderen het oecumenisch, en op Eemdijk, de Vaartkerk volgens PKN. De Islamitische dresscodes zijn zo gevarieerd dat er misschien wel net zoveel varianten Islam zijn als in de Christelijke wereld. De oogopslag hier is in het algemeen vertrouwenwekkend. Mijn grootvader toeterde ook wel: *Wees zelf getrouw maar vertrouw niemand*. Vroeger heb ik wel gedacht dat hij dat uit de Bijbel had, maar dat is niet zo. Vertrouwen is een groot goed. En wie niet eerlijk is in zaken is snel uitgeboerd. Mijn kleinzoon van vijf zie ik maar weinig en zal mij niet eerder leren kennen dan nadat hij dat zelf mag en wil. Dat geldt ook voor de kleindochter van bijna twee die ik niet heb zien leren lopen... Ik leer dit gemis te uiten, uit zelfbehoud en hoop jullie in de toekomst in goede gezondheid te mogen ontmoeten. Nu blijft het wel afzien. Jullie moeder kan en wil mij al een jaar of tien, vijftien niet meer in haar leven toelaten, uit zelfbehoud ook, denk ik. Ik heb haar als kind weleens een verwende makelaarsdochter genoemd. Dat is niet waar gebleken. Ze heeft zich ontwikkeld tot volwassen vrouw, een goede moeder en echtgenote. Misschien is de verwijdering al wel begonnen toen we samen zouden figuurzagen en ik daar geen prioriteit gaf.

Onlangs durfde ik ook hardop te zeggen dat alle gezonde economische principes met voeten worden getreden, dat ik het niet meer begrijp of dat de financiële wereld (opnieuw) op instorten staat. Uit de reacties hierop viel op te maken dat mijn begripsvermogen wordt betwijfeld waarbij ik vooral het aanstormend talent heb zien denken dat ik fossiel begin te worden. Intussen wil ik wel begrijpen dat geld kan worden gemaakt en ook wel kan verdampen. Verder maak ik me er niet zo druk over want de humor wil dat er drie soorten economen zijn: zij die kunnen tellen en zij die dat niet kunnen. En dat economen het per definitie oneens zijn met elkaar is een waarheid als een koe.

Proportunity is een nieuw opgedaan woord dat ik vanaf nu aan mijn vocabulaire toevoeg. Klinkt veel beter dan het fossiele woord koopoptie. Toen ik nog de leeftijd van m'n kleinzoon had hoorde ik met mijn grote oren dat er huizen werden gebouwd voor wel dertigduizend gulden. Dat was in het weiland van boer Schaap die mij ooit een kalf beloofde dat ik wel nooit meer zal krijgen want hij is allang dood. Het was onvoorstelbaar veel geld, want mijn zakgeld was een paar kwartjes en later een gulden. Die huizen gingen aan het begin van mijn loopbaan als makelaar van de hand voor honderdvijftigduizend gulden en later voor honderdvijftigduizend euro. We hebben er onlangs zeven jaar crisis opzitten en deze huizen beginnen nu bij twee ton in euro's. Tel uit de winst:

Opbrengst anno nu	Euro 200.000,--
Aanvangsinvestering H.fl. 30.000,-- =	Euro 13.624,--
<u>Winst</u>	<u>Euro 186.376,-- = 1.368 %</u>

(Zegge: eenduizenddriehonderdenachtentzestig procent)

(Maandag, 30 maart 2015.)

You never get a second chance for another first impression. Eerste beursdag. Eigenlijk wat al te vroeg in de ochtend ben ik bij het zwembad waar dyhards baantjes trekken en ik m'n lijf losmaak, rek, strek en zwem. Schoenen gepoetst met iets vettigs uit de toiletta's. Mijn onberispelijke overhemd van het gesprek met mijn burgemeester en gedeputeerde een paar jaar geleden, met groene detaillering en dito manchetknopen, doet het nog prima. Hij heeft er ook zin in. We hebben elkaar nog maar net de hand gegeven als hij voorstelt vandaag te beslissen over de aankoop van een huis in Marbella, want nu geldt zijn korting nog op voorwaarde dat de bankgarantie uiterlijk morgen wordt overgelegd. Met deze first impression krijgt deze verkoper meteen het predikaat Klootzak. Wel ben ik zo gis primair te reageren dat zijn aanbod veel te duur is geprijsd, zonder ook maar een folder of tekening te hebben gezien. Later deze dag krijg ik wat dat betreft een psychologisch voor de hand liggend koekje van eigen deeg terug. Ik leer het ook nooit.

Dit is wel zoals ik het me heb voorgesteld. *The place to be; for best local and international property deals.* Benieuwd wat er van komt. Mijn beste beurs ooit was Utrecht, de woonbeurs en overigens niet als make-laar. Ik presenteerde daar naast de stand van ene Jan des Bouvries artistiek gepimpte gebruikte meubelen, antiek en curiosa. Overdag verkopen, 's avonds afleveren en 's morgens voor beurs verse handel aanvoeren en etaleren. Paardentrailers vol. Toen ik een hazenslaapje deed op zijn bank ben ik door de jaloeze Bouvries himself weggestuurd.

Kamal, ook makelaar is hier op oriëntatie, woonde vijf jaar in Nijkerk. Telefoon en email in aantekeningen. Zijn vrouw: Soma geef ik een van mijn boeken.

Muhammed Quasim, Property consultant in Dubai, van mijn bureaus Acres, goed bedrijf, goeie jongen; is zo vriendelijk mijn stand te fotograferen. Ook zijn collega Waqas is uit het goede hout gesneden. Ik complimenteer hem met de wijze waarop hij zich introduceert. In de brochure van Acres staat dat de medewerkers 'strong and ethical' mensen zijn, wat ik principieel positief waardeer maar onzeker stoer communiceer als hun directeur aan mij wordt voorgesteld die mijn misser net zo bot primair afstraft als ik zelf deed bij de klootzak van daarnet door mijn portfolio ongezien te beschimpen, een koekje van eigen deeg dus.

Nick Lankhair (onherkenbaar gemaakte naam) uit Londen stelt zich voor als kopend makelaar voor Londen en begint meteen al uit te leggen dat hij dat voor 2% doet. Zijn brochure is prima en kan simpel door Londen te vervangen door Amsterdam mijn businessmodel promoten. Ook zijn assistente lijkt me wel.

Een kerel uit Cairo vraagt of ik uit Amsterdam kom en ik antwoord met de vraag Have you ever been there? No, is het antwoord. Waarop hij vraagt of ik Cairo wel eens heb bezocht. No.

Dr. Bert Carl Schindler spreekt perfect Nederlands. Hij werkt hier in de Dental industry en woonde in Breukelen aan de Vecht. Ik ontvang een compliment voor mijn 'onconventionele' presentatie, 'zo verwacht je het van een Hollander'. Schenk hem mijn boek. Groet zijn Turkse vrouw in haar taal: Marhabba.

Een hotelmanager die in Londen heeft gestudeerd kent Rotterdam; begint zomaar jolig over schoonmoeders: Je krijgt bericht van haar overlijden met de vraag: begraven, cremieren of balsemen? Beste antwoord: neem geen risico, doe alle drie! De afkorting H.O.L.L.A.N.D. betekent volgens hem: Hope Our Love Lasts And Never Dies. Zo leer je nog eens wat.

Gek eigenlijk dat ik hier de enige professional ben die Nederland vertegenwoordigt. Alle grote steden en (uit)hoeken der aarde zijn prominent aanwezig. En ook een Engels dorpje te Sri Lanka.

Ook de overheid heeft vandaag activiteiten in het World Trade Centre: de conferentie Dubai Government Achievement Exhibition. Daar kunnen de human resources van mijn provincie Gelderland en de stad Nijkerk nog wel wat opsteken.

(Dinsdag, 31 maart 2015.)

Goede morgen, eerst even zwemmen. De ervaren borsten van wat oudere dames deinen bij het aqua joggen in de waterspiegel. Sommige zijn wel gaaf gebleven maar niet zo mooi als die van... (Zeg ik niet.).

Twee ietwat vatsige vastgoeddeskundigen van in de veertig verkopen in de conferentiezaal academische prietpraat over de woningmarkten van Londen en New York. De koffie is er gratis.

Verkopen. Ik wil maar niet geloven dat het werkt: pushen. En zeker in het goeie vastgoed vind ik een keu-kenverkopersmentaliteit niet kunnen. Toch wil men doen geloven dat er wel successen zijn met bijvoorbeeld deeltijdeigendom (timesharing). Zo herinner ik me een vakantie in Portugal waar ik zo'n project bezocht en met sexy marketingdames de hemelse bedden van prachtige huizen bezichtigde om na de handtekening weer te worden gedumpt. Onderscheidend voordeel, daar gaat het wel om, zeg maar: intrinsiek voordeel met charisma (wie had het over academische prietpraat?). De top 3 van mooi vastgoed (gewoon: *met een ziel*) dat ik zelf heb mogen beleven betreft vooral klassieke plekken met flink wat aarde eromheen. Artistiek en modern trekken me tegenwoordig ook wel.

Good morning mister Lankhair, how are you today (?). Bad weather in Holland, my friends advise me to stay here, voeg ik eraan toe nog voordat hij antwoord zal geven, want hij zit druk te mailen in zijn stand. How bad? Well: rain, storm... Don't know about London. Will be bad either. Hij betaalt hier een Godsvermogen voor internet en een stand. Eigenlijk wil ik wel kennis met hem maken maar ook de volgende dag zal blijken dat hij net druk is met bellen en internetten. Aan de hand van Joris Luyendijk's boek zou ik erover mee kunnen praten waarom Londen zo idioot duur is geworden. Tweehonderdvijftigduizend mensen werken er in the Financial City voor eveneens idioot hoge salarissen en bonussen. Ze maken daar van gebakken lucht geld en soms verdampt dat ineens en wordt dat een schandaal genoemd. Zo kennen we in IT (Informatie-Technologie) de Bubbels van 2001 en recenter in het vastgoed de Bouwfraude. In het idioom van de kerk rond mijn opvoeding komt dit hieruit voort *dat de mens onbekwaam is tot enig goed en geneigd tot alle kwaad*. Hiertegen heb ik mij altijd met hart en ziel verzet, ik wil dit niet geloven. Van de schandalen in mijn branche heb ik zelf eigenlijk niets meegemaakt. Ik denk dat mijn codes van ethiek en moraliteit toch ook wel zijn gevormd door het getrompetter van mijn grootvader. En door mijn allergie voor verzekeringen. Opvoeding en beschaving, zo realiseerde ik me onlangs naar aanleiding van grof geweld in grote steden, vormen een slechts zo dun vernislaagje rondom het oer der mensheid.

Een man van tussen de vijftig en zestig jaar, grijs kostuum, grist een visitekaartje van mijn tafel zonder een praatje te willen maken.

Het is niet zo druk. Waqas komt even buurten. Ik neem de tijd en doe er mijn best voor met hem over de ethiek van het vak te praten. Vertel hem over mijn rotgevoel gisteren, het koekje van eigen deeg. Juist moraliteit en fair play, zo belangrijk! In ons vak heeft iedere individual hetzelfde gereedschap: menselijke energie en informatie. We stemmen af op dezelfde golflengte en jawel: de flow van chemie komt op gang. Mijn dag kan niet meer stuk. Hij wordt gebeld. Ik pak m'n pen. Mijn grootvader schreef dikke boeken vol over inkoop, verkopen, afleveringen van de handel in veevoerders en de betalingen daarvan. Deze handel bouwde hij op in de eerste helft van de twintigste eeuw. Mijn vader werkte met hem en nam het over. Hij gooide de ballast van de papieren boeken overboord, introduceerde carbonpapier en delegeerde het papierwerk aan mijn zus Reiny. Hij concentreerde zich vooral op netwerken, ging de boer op en de bakkers langs. Opa fietste nog jarenlang met een tas boeken heen en weer van huis naar kantoor, waar hij ze overbodig bijwerkte en ook wel de telstroken van de eerste calculator narekende. In die tijd schildte ik, de oren gespitst, op zaterdagmorgen in hetzelfde kantoor, bij de oliekachel, de aardappelen voor twee dagen, wat op zondag 'not done' was.

Marhabba for you, is mijn groet voor een hooggehakte Turkse bij de koffiëbalie. En Vice President van China International Communication Association Fugui Wu begroet mij in het Arabisch. Ik maak een compliment voor zijn Chinese presentatie op de Annual Investment Meeting. Maar het wordt niks met hem want meer talen dan Chinees en Arabisch kent hij niet.

Property consultant Dushyant Kashyap van DAMAC properties bezocht Rome en Amsterdam in 2012 en informeert naar Europese klanten voor vastgoed in Dubai. Wat niet is kan komen. Hij belooft me op voorhand een goede fee en wil graag nader kennismaken. We wisselen visitekaartjes uit en hij belooft morgen te bellen voor een afspraak. Het zal dan 1 april zijn.

Het type ome Jan van de bank komt voorbij, hier dus in jurk en met hoofddoek.

Eindelijk een aannemer. Ela Jehan Mohan, MEP Co-ordinator bij Dubai Contracting Company LLC bezoekt binnenkort De keukenhof. We praten over de aantrekkelijke markt voor bouwprojecten en de Wereldtentoonstelling 2020 (in Dubai!) die hem prachtige uitdagingen oplevert. Welcome to Holland, do not hesitate to give me a call. Even later komt hij terug voor een selfie met mij.

Luka Teri, jongeman, makelaar bij Metropolis Properties in Dubai geeft desgevraagd aan het liefst als zelfstandig ondernemer te willen werken. Ik vraag hem in welk dier hij zich herkent. As a tiger man, an African tiger! Zijn oer is Nigeria. We wisselen kaartjes uit. En ik (?), denk ik, jaag ook wel en herinner me opeens het Middelbare school verhaal over een witte olifant.

In het Real Estate Forum waar eerder nog een sessie gaande was over het berekenen van vierkante en cubieke meters gebouw, is nu even niets. Ook geen koffie.

Hidde Zijlstra is jurist. Om vanuit Azië een permanente verblijfsstatus voor Europa te kunnen bemachtigen is een investering van een half miljoen euro of zo de begaanbare weg. Toon ook aan dat je geen strafblad hebt en genoeg geld om van te leven en het is te regelen (door hem natuurlijk). Schengen.

Dr. Bader Al Busaies is a lawyer. Hij kent Amsterdam en Leiden. Regelt vergunningen. Ook voor de buitenlandse koper van een landgoed of kasteel in Nederland. Hij neemt zelf het initiatief mijn klompen aan te doen en gaat met jurk en al op de foto.

Bij de presentatie van Ivoorkusts uitdagingen voor investeerders is wel koffie. Er wordt een vlammend betoog gehouden om investeerders over de streep te trekken. En risico's als gevolg van politieke instabiliteit worden gedekt. Door de overheid.

Mijn buurvrouw van Palestijnse komaf die voor de gelegenheid gastvrouw is voor vastgoedprojecten in Egypte is verslaggeefster geweest en ontfermt zich als tekstschrijver over het Arabisch op mijn visitekaartje. Er zit wat charcoal in de vertaling van 'Find your own oasis near Amsterdam'. Haar tekst berg ik goed op.

Met Waqas bespreek ik de 20-80 regel in marketing en we spreken af alle duizend dingen steeds te blijven doen. One day it will really turn out right.

Het is niet echt druk geweest vandaag. Wel zat de loop er goed in en was er relaxed te netwerken. Ook nu nog hoor ik een aangenaam geroezemoes.

(Woensdag, 1 april 2015.)

Goede Morgen mister Lankhair uit Londen. Ik houd een oogje op hem. Zijn stand met een www-bundel die hij volledig soupeert is een cocon die hem tienduizend euro kost. Geen van de drie beursdagen gaat ie op pad, de vloer op. Z'n brochure is gelikt en z'n assistente, vind ik weer, mag er best wel zijn. Vanmiddag zal hij me desgevraagd als collega's onder elkaar toevertrouwen dat deze beurs niet voldoet aan zijn verwachtingen. Zou hij op mijn loonlijst staan, hij ging de WW in.

Ik haal koffie bij de buurvrouw van de koffiecorner en klop een stapel handgeschreven A4-velletjes met aantekeningen voor een springplank naar succes argeloos in m'n laptop en begroet intussen de weinige voorbijgangers. Een bezoek aan de Investment meeting in het paviljoen verderop levert frisse indrukken op. Jonge ondernemers presenteren er de plannen waarvoor ze geld nodig hebben. Sinds ook taxichauffeurs bekend raken met App'en is er een nieuwe uitdaging voor ondernemers in Ecommerce. Zo kunnen de chauffeurs bijklussen door te clicken op bestellingen bij winkels waar ze toevallig in de buurt zijn en die afleveren op het door de klant opgegeven adres. De nieuw opgerichte onderneming wil fasegewijs Europa bestormen waar de totaalmarkt momenteel bestaat uit 3.7 miljoen pakketten per jaar. Een andere ondernemer-presentator heeft het wiel uitgevonden waarmee computers ook gaan luisteren naar gebarentaal. Hans in Nederland, die uitvinder is van de machine die heel grote rubber banden kan recyclen kan hier nog wat opsteken. En ook mijn goede vriend Marinus die in het geldwezen werkt en al eens aan zelfstandig ondernemerschap heeft geroken zou hier goeie inspiratie kunnen opdoen. Load me, is de sexy naam voor een kansrijk initiatief in logistics, expeditie: de belading van vrachtwagens. Wie met zijn vrachtwagen (deels) leeg rijdt, kijkt op de App, ziet een passende pallet voorbijkomen en clickt erop. Ik beleef ook nog presentaties over Crowdfunding voor vastgoedprojecten en een vernieuwde App waarmee kan worden bespaard op software. Alsof je je ook zou kunnen verzekeren tegen verzekeringen...

Ik probeer een Griek uit te leggen dat de staatsschulden van zijn land best wel zo kunnen worden verpakt dat ze bij de activa worden geteld. Zijn centrum rechtse reactie hierop gaat over iets heel anders: vreemdelingenhaat. Einde oefening.

Bijna sluitingstijd. Ik maak m'n laatste ronde en groet al mijn nieuwe volgers en vrienden met de oneliners: *Welcome to Holland. Mix business with pleasure. Take care. Do what you love, love what you do. Don't hesitate to call me. En See you in Amsterdam!*

Ik ben nog uitgenodigd voor het nachtleven in Dubai, maar met de laatste pagina's van Joris Luyendijk's boek over the financial city van Londen Dit kan niet waar zijn, sukkel ik in slaap. Morgen is hier de beurs waar Samsung de nieuwe Galaxy S6 lanceert. De opvolger van mijn trouwe Nokia?

En, vraagt de klant van de makelaar: de koper al gevonden? Jazeker, het komt helemaal goed. Ik garandeer niets, maar belooft u mijn uiterste best te blijven doen. En geloof me: de koper is al wel geboren!

Colofon:

Dubai, Nijkerk, voorjaar 2015

Auteursrechten: Douwe Veldhuizen

Landgoed Nekkeveld

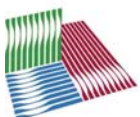
Nekkeveld 3

3861 ME Nijkerk

Inlichtingen: uwactieve@gmail.com (email)

www.actievemakelaar.nl

member:

Federatie
Particulier
Grondbezit
Land in vertrouwde hand

